Dosarul nr. 4-739/2025
4-25037567-12-4-21032025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

26 mai 2025 **mun. Chişinău**
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța de judecată în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul: Silvia Slobodzean
Grefierului: Ana-Maria Munteanu
Cu participarea:
Făptuitorului Mihail Preguza
Apărătorului făptuitorului, avocat Victor Dodon
În absenţa:
Agentului constatator Ruslan Roșca

examinând în ședința de judecată publică cauza contravențională pornită în privința lui **Mihail Preguza,** născut la *****, IDNP*****, domiciliat în *****, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 342 din Codul contravențional,

c o n s t a t ă :

La data de 12.03.2025, Direcția de Poliție a mun. Chișinău al IGP al MAI, a înaintat materialul contravențional către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, prin care a solicitat aplicarea sancțiunii contravenționale în privința lui **Mihail Preguza** pentru comiterea contravenției prevăzute la 342 din Codul contravențional, fiind reținut în acțiunile acestuia că, la data de 23.02.2025, ora 15:22, aflându-se în mun. Chișinău, str. Andrei Doga 26, a chemat intenționat fals poliția, astfel ignorând prevederile pct. 12 alin. (1) lit. b) și g) a Regulamentului Circulației Rutiere.

În temeiul art. 395 din Codul contravențional, materialele cauzei contravenționale nominalizate au parvenit la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani pentru examinarea în fond și stabilirea unei sancțiuni contravenționale.

În ședință de judecată *făptuitorul Mihail Preguza,* a comunicat instanței de judecată că, la data de 22.02.2025, după masă a luat mașina de la parcare de la Medpark, a dus-o la spălătorie, era tot normal cu ea. Ulterior a fost la magazinul Nr.1, și la magazinul Pegas, ulterior a parcat-o peste noapte la parcare, după care a doua zi a văzut că mașina e atinsă.

Astfel, a chemat poliția, agentul constatator a venit, a făcut poze la mașină, ulterior a depus mărturii. După care agentul i-a spus că a depus mărturii false.

Acesta însă invocă faptul că, în ziua de duminică prima dată a văzut că mașina e atinsă, era zgâriată bara de protecție și din stânga avea unele deteriorări.

Mai comunică făptuitorul că, nu recunoaște vina în comiterea contravenției imputate. Mașina este de model Volvo, n/î ***** din 2018. Magazinul Pegas la care a fost este de la Kentford, iar magazinul Nr.1 se află pe str. Mihai Viteazul.

Susține făptuitorul că, mașina putea fi atinsă la unul din centrele comerciale unde a fost. După ce a spălat automobilul a fost la magazinul Nr.1, la magazinul Pegas, ulterior a parcat-o la parcare. Agentul constatator l-a chemat la Inspectorat și i-a spus că mașina nu a fost atinsă la parcare, cu toate că el i-a comunicat că în afară de parcare a fost și la magazinul Nr.1 și la magazinul Pegas.

În ședința de judecată, apărătorul făptuitorului, avocatul Victor Dodon, a comunicat instanței că, procesul-verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate, or, cauza contravențională nu conține date precum că contravenientul a fost citat pentru a se prezenta la agentul constatator la data întocmirii procesului verbal. Codul contravențional prevede expres că procesul verbal cu privire la contravenție se întocmește în prezența contravenientului. La pct.15 a procesului verbal este indicat martorul asistent Toma Parascovia, fără a fi stabilite datele de identitate. Procesul verbal ce se întocmește în lipsă contravenientului se semnează de către un martor, căruia îi sunt stabilite datele de identitate. De asemenea atrage atenția că la materialele cauzei este ordonanța de recunoaștere și atașare a mijloacelor materiale de probă, unde agentul constatator constată că în cadrul efectuării acțiunilor procesuale s-a stabilit că la data din 22.02.2025 spre 23.02.2025, pe str. Andrei Doga, un mijloc necunoscut condus de un conducător auto neidentificat ignorând prevederile art.45 RCR s-a ciocnit cu mijlocul de transport de model Volvo, parcat de solicitantul Preguza Mihail. Ulterior constată că deplasându-se la fața locului lipsesc careva semne a unui accident rutier soldat cu crearea unor daune materiale, fapt dovedit prin examinarea secvențelor video. Agentul constatator s-a limitat doar la secvențele parcărilor, fără a solicita o declarație suplimentară scrisă referitor la constatarea sa, astfel constată că automobilul condus de Preguza Mihai nu a fost accidentat la data și ora indicată, iar mijlocul de transport a ajuns la locul contravenției deja cu deteriorare. Mașina nouă din 2018, dorea să plece în România la vamă pe contravenient l-a întrebat din start de unde sunt zgârieturile, or acesta nu are asigurarea Casco, ca să pretindă ca cineva să-i repare automobilul. Preguza Mihail și-a făcut acțiunile sale de bun simț, dar se face el vinovat, fiindcă polițistul se limitează doar la un video, fără a examina multilateral cauza. În cazul dat, consideră că polițistul urma să constate deteriorarea, dar să nu se limiteze că anterior a fost deteriorat. În aceste circumstanțe, solicită declararea nulă a procesului verbal ca fiind întocmit în lipsa persoanei fiind încălcat dreptul la apărare și la un proces echitabil, martorul indicat nu corespunde datelor prevăzute de Codul contravențional, de asemenea solicită încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Preguza Mihail cu atât mai mult că fapta nu întrunește elementele constitutive a contravenției.

Agentul constatator fiind citat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar în ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a informat instanța despre motivele neprezentării, precum și nu a solictat amânarea ședinței de judecată, din care motiv prin prisma art. 455 Cod Contravențional, pentru a nu tergiversa examinarea cauzei, existând citarea legală a tuturor participanților la proces instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa agentului constatator. Astfel, ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul contravențional, examinarea cauzei în lipsa agentului constatator.

Examinând materialele cauzei și verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa, în

coroborare cu menţiunile agentului constatator la materialele dosarului contravenţional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 564008, încheiat la 12.03.2025, ora 16:00 de către agentul constatator din cadrul Direcției de Poliție mun. Chișinău, Ruslan Roșca, în acţiunile lui **Mihail Preguza** s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 342 din Codul Contravențional.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod Contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform prevederilor 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționrea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 564008 din 12.03.2025, încheiat de către agentul constatator.

Sub aspectul legalităţii procesului verbal, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, la fel prin prisma *art. 445* al Codului contravențional.

În acest mod, instanţa statuează că potrivit art. 445 alin. (2) din Codul contravenţional, *celelalte încălcări ale art.443* sau *ale altor norme imperative* din prezentul cod *pot să ducă la nulitatea procesului verbal* cu privire la contravenţie doar în cazul în care *acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei*.

În acest aspect, se reţine că apărarea a invocat încălcarea dreptului făptuitorului la apărare prin lipsa informării sale despre cauza contravenţională pornită, iar agentul constatator nu s-a prezentat în şedinţă de judecată pentru a-şi motiva poziţia sa, în pofida asigurării tuturor garanţiilor în acest sens şi nici în materialele cauzei nu se atestă acţiuni diligente în scopul informării acuzatului despre examinarea propriei cauze, decât acte formale, care nu pot demonstra diligenţa agentului constatator, totodată, instanța de judecată atestă faptul că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție agentul constatator nici măcar nu a citat făptuitorul pentru a-i fi adusă la cunoștință acuzația adusă și pentru a-i asigura acestuia dreptul la apărare.

În acest context, instanţa atestă că procesul verbal a fost întocmit vădit în lipsa făptuitorului, care nu a fost citat la momentul întocmirii sau cel mult nu se atestă o dovadă certă a acestui fapt.

Or, la materialele cauzei lipsește citaţia pentru data de 12.03.2025, precum nici o dovadă a expedierii şi/sau înmânării/nereclamării unei citații de către făptuitorul **Mihail Preguza**.

Respectiv, instanţa conchide că o omisiune gravă se atestă la materialele cauzei prin lipsa unei argumentări legale a constatării faptei şi întocmirii procesului verbal cu privire la contravenţie, în absenţa făptuitorului, ce reiese exclusiv din lipsa dovezii invitării persoanei vizate la adresa de domiciliu stabilită în cadrul examinării cauzei de către agentul constatator, fapt ce echivalează cu lipsa citării persoanei.

Pe cale de consecință, instanța atestă lipsa unei citații certe privind invitarea la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție cu participarea făptuitorului, iar în concordanţă cu cele expuse, instanţa conchide că agentul constatator a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 564008 din 12.03.2025, fără a dovedi citarea făptuitorului, în acest sens eşuând în a demonstra faptul înmânării înştiinţării oficiale, mai ales când însăşi făptuitorul invocă încălcarea dreptului său de a participa la examinarea cauzei şi acordarea garanţiei de a-şi expune poziţia sa.

Mai mult, instanţa consideră vădită lipsa de diligenţă la citarea persoanei, or ultima fiind citată a optat pentru a fi reprezentat de un avocat în faţa instanţei, astfel încât nu s-au stabilit careva incertitudini în acest proces pe care le-ar putea invoca agentul constatator în acest sens.

Aşadar, instanţa consideră că agentul constatator a adoptat o poziţie parţial arbitrară de a constata faptele în lipsa persoanei **Mihail Preguza** şi nu a întreprins nici o acţiune în scopul citării legale a acestuia în cadrul examinării, pentru a verifica versiunea sa, de a cerceta probele apărării sau asculta obiecţiile sale şi constatării contravenţiei incriminate, în condiţiile în care petiţionarul avea dreptul să-şi angajeze un apărător în vederea administrării de probe suplimentare.

Reține instanța de judecată că, potrivit art. 374 alin. (2) Cod contravențional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, avînd ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenţiei.

În argumentare, instanţa notează că potrivit art. 382 alin. (1) şi (3) din Codul contravenţional, citarea este o acţiune procedurală prin care autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională asigură prezentarea persoanei în faţa sa pentru desfăşurarea normală a procesului contravenţional şi se face în aşa fel ca *persoana chemată să primească invitaţia cu cel puţin 5 zile înainte de data când ea trebuie să se prezinte în faţa autorităţii respective*, însă la caz, în modalitatea lipsei notificării de către agentul constatator, s-a eşuat în acest context şi prin urmare făptuitorul nu ar fi putut să informeze autoritatea, indicând motivul, precum şi să convină cu privire la data şi ora când se va putea prezenta, ce reprezintă o omisiune care afectează grav fondul cauzei şi îndeosebi dreptul acuzatului de a fi informat despre învinuirile aduse, în lumina dreptului său la apărare şi a egalităţii armelor ca parte a unui proces echitabil.

În concordanţă cu cele expuse, Curtea Europeană a Drepurilor Omului a susținut că o acuzație înseamnă nu numai notificarea oficială a unei prezumții că o persoană a comis o faptă penală, dar și orice măsură care afectează substanțial situația suspectului (a se vedea *Padin Gestoso împotriva Spaniei (dec.)*, 8 decembrie 1998).

Prin urmare, instanţa conchide că este obligația pozitivă a autorităților statului de a informa persoana referitor la învinuirea adusă, or înaintarea unei acuzări vine în corelație directă cu dreptul acuzatului de a participa la cazul de învinuire a sa într-o faptă ilicită, care în speță a avut loc exclusiv în lipsa făptuitorului şi nu a fost desfășurată nici o acţiune pentru a asigura examinarea diligentă a procesului contravenţional, cu respectarea dreptului de participarea în propria cauză a lui **Mihail Preguza**, cât şi informarea despre acuzaţia adusă.

De asemenea, referitor la citarea persoanei, în cauza ***Ziliberberg împotriva Moldovei*** *(1 februarie 2005, nr. 61821/00, par. 40)*, Curtea a arătat că art. 6 al Convenţiei, interpretat în ansamblu, garantează dreptul persoanei acuzate de a participa efectiv la procesul său penal, ce include *inter alia* nu doar dreptul de a fi prezent, dar şi de a asculta şi a urmări procesul, iar acest drept face implicit parte din esenţa conceptului procedurii contradictorii şi poate fi, de asemenea, dedus din garanţiile prevăzute în sub-paragrafele (c), (d) şi (e) ale paragrafului 3 al articolului 6 - *„să se apere el însuşi”*, *„să întrebe sau să solicite audierea martorilor”* şi *„să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba folosită la audiere”*.

În acest mod, ca şi în speţa Ziliberberg, instanţa opinează că este dificil de a vedea în această cauză cum **Mihail Preguza** ar fi putut să-şi exercite aceste drepturi fără a fi prezent în această cauză, nefiind citat în modul prevăzut de lege.

Totodată, potrivit Recomandării CSJ nr. 54 din 7 decembrie 2013, doar în cazul în care destinatarul refuză să primească citaţia sau înştiinţarea, cât şi în cazul schimbării adresei pe parcursul procesului, dacă partea sau reprezentantul nu a comunicat instanţei noua adresă, persoana se va considera nemijlocit înştiinţată despre locul, data şi ora şedinţei de judecată sau despre locul, data şi ora efectuării unui act procedural, adică doar dacă înştiinţarea a avut loc cu respectarea condiţiilor legale, care în accepţiunea instanţei au fost omise prin nerespectarea prevederilor art. 382 din Codul contravenţional.

Instanţa constată că în ansamblu, agentul constatator nu s-a conformat dispozițiilor legale şi imperative ale art. 382 coroborat cu art. 443 alin. (5) din Codul contravențional, or instanţa interpretează prevederile enunţate în modul că în toate cazurile organul de constatare urmează

iniţial să se asigure de întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie în prezenţa făptuitorului, care ar fi semnat în actul recurat şi doar ulterior, motivând lipsa acestuia, poate recurge deja la adoptarea acestui act în absenţa persoanei vizate.

Astfel, instanţa iterează că o asemenea omisiune a agentului constatator privind lipsa invitării făptuitorului la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie nu mai poate fi apreciată ca fiind irelevantă sau insignifiantă în raport cu fondul cauzei, or în acest mod s-au cauzat repercusiuni evidente dreptului lui **Mihail Preguza** la apărare, de a participa la administrarea probelor, să înainteze obiecţii, cereri, demersuri, să ia cunoştinţă de procesul verbal încheiat de agentul constatator, să ceară completarea lui cu circumstanţele care, în opinia sa, trebuie să fie consemnate şi inclusiv altor garanţii, care sunt imperativ şi expres stipulate în art. 384 alin. (2) din Codul contravenţional, mai ales când inclusiv citaţia expediată de către instanţă pentru examinarea contestației a fost primită de aceasta, în rezultat fiind reprezentat de un apărător în ședința de judecată și impune o concluzie că agentul constatator nu a motivat în nici mod faptul absenţei persoanei la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie.

Mai mult ca atât, conform art. 384 alin. (3) Cod contravențional, realizarea de către persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional a drepturilor sale ori renunţarea la realizarea acestor drepturi nu poate fi interpretată în detrimentul persoanei şi nicidecum în opinia instanţei, nu poate avea consecinţe nefavorabile pentru ea.

La fel, potrivit art. 378 din Codul contravenţional, în procesul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională este obligată să asigure părţilor şi altor participanţi la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condiţiile prezentului cod.

Aşadar instanţa opinează că, la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie în lipsa făptuitorului, agentul constatator a aplicat legea contravenţională în mod extensiv, arbitrar, neechitabil şi exclusiv defavorabil faţă de **Mihail Preguza**, fapt interzis de lege, prin ce a încălcat drepturile şi libertăţile constituţionale ale persoanei acuzate, care în final afectează iremediabil şi esenţial fondul cauzei.

În subsidiar, instanţa mai concretizează că procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în absenţa făptuitorului, inclusiv fără să-i fie aduse la momentul întocmirii drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul, fapt confirmat prin lipsa semnăturii acestuia în toate rubricile necesare din procesul verbal cu privire la contravenție.

Instanţa mai statuează că în aceste cazuri şi prin indispensabilitatea asigurării principiului *egalităţii armelor*, care reprezintă unul dintre elementele inerente conceptului de proces echitabil, ce presupune ca fiecărei părţi să i se dea posibilitatea rezonabilă de a-şi prezenta cauza în condiţii care să nu o plaseze într-o situaţie net dezavantajoasă faţă de adversarul său (*Foucher împotriva Franţei*, § 34; şi *Bulut împotriva Austriei*; *Bobek împotriva Poloniei*, § 56; *Klimentyev împotriva Rusiei*, § 95).

De altfel, cu referire la caz, Curtea a stipulat că *necomunicarea probelor în adresa apărării* poate aduce atingere egalităţii armelor *(precum şi dreptul la o procedură contradictorie)* (*Kuopila împotriva Finlandei*, § 38, în care apărarea nu *a avut posibilitatea de a face observaţii asupra unui raport suplimentar al poliţiei*).

Astfel, în materie penală, art. 6 § 1 din Convenţie se suprapune cu drepturile specifice garantate de art. 6 § 3, de exemplu, dreptul de a adresa întrebări martorilor, iar dreptul la o procedură penală contradictorie implică, pentru acuzare ca şi pentru apărare, facultatea de a lua cunoştinţă de observaţiile sau mijloacele de probă prezentate de cealaltă parte şi în plus, art. 6 § 1 mai impune organelor de urmărire penală să comunice apărării toate probele relevante de care

dispun, fie incriminatorii, fie discriminatorii [*Rowe şi Davis împotriva Regatului Unit (MC)*, § 60].

Având în vedere cele constatate, instanța apreciază că făptuitorul nu mai poate formula apărări de fapt și de drept cu privire la o faptă în privinţa căreia există deja o suspiciune de neautenticitate prin nerespectarea exigențelor legale impuse prin art. 382, 384 din Codul contravențional, care sunt norme de procedură esențiale în prezentul caz, iar din acest considerent, nu se mai impune nici analiza altor motive de fapt invocate de către petiționar, care fac obiectul fondului cauzei şi nici probele acumulate de agentul constatator sau administrate suplimentar în şedinţă de judecată, la cererea părţilor.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (2) din Codul contravenţional, este statuat că *alte încălcări ale art.443* sau *ale altor norme imperative* din prezentul cod, pot să ducă la nulitatea procesului verbal cu privire la contravenţie, doar *în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei*.

Respectiv, conform art. 381 din Codul contravențional, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime, iar cu referire la probe, art. 425 alin. (6) din acelaşi Cod, consacră că *nu* pot fi admise ca probe *informaţiile acumulate prin încălcarea esențială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv dreptul la apărare*, iar conform alin. (2) din acelaşi articol coroborat cu prevederile art. 442 şi 443 din acelaşi cod, *procesul verbal cu privire la contravenţie reprezintă un mijloc de probă*, prin care au fost stabilite anumite circumstanţe de fapt.

În continuare, potrivit art. 461 alin.(2) din Codul contravențional, procesul contravențional poate fi încetat și în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1) doar dacă se constată că *lipsa unei mențiuni în procesul-verbal cu privire la contravenție* afectează *în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată*.

În această ordine de idei, instanța de judecată a constatat încălcarea prevederilor art. 382, 384, iar în temeiul prevederilor art. 425 alin. (6) şi 445 alin. (2) din Codul contravențional, va declara nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 564008 din 12.03.2025, din motivul constatării lipsei unei mențiuni în procesul-verbal cu privire la contravenție care afectează în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu a putut fi înlăturată de către instanța de judecată, cu încetarea procesului contravenţional din aceleaşi motive.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 395 alin. (1), art. 445 alin. (1), art. 460, art. 461 alin. (1) şi, respectiv, art. 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată –

h o t ă r ă ș t e:

Se declară nul procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 564008 din 12.03.2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Direcției de Poliție mun. Chișinău, Ruslan Roșca, în baza art. 342 din Codul contravențional.

Se încetează procesul contravenţional pornit în privinţa lui **Mihail Preguza**, prin care se învinuiește de săvârșirea contravenției prevăzută de art. 342 din Codul Contravenţional.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,

judecătorul Silvia Slobodzean